

SEMINÁŘ Z DĚJEPISU

HOLOCAUST V DOKUMENTECH

Holocaust v dokumentech

Dne 2.12.2013 se třináct studentů 4. ročníku, kteří navštěvují seminář z dějepisu zúčastnilo exkurze v Kulturním centru Židovského muzea. S touto institucí aktivně spolupracuji již několik let, protože zde každým rokem probíhají nejen zajímavé exkurze, dílny a besedy pro různé typy a stupně škol, ale zároveň je zde bohatá nabídka seminářů a jiných aktivit pro širokou veřejnost.

V letošním školním roce se naši studenti zúčastnili dílny s názvem „Holocaust v dokumentech“. Tato dílna nejlépe zapadá do tematického plánu semináře z dějepisu pro 4. ročník, který se zabývá dějinami 20. století, konkrétně pak totalitními a nedemokratickými režimy v tomto období. Zároveň je však zajímavá svým průběhem – jelikož se jedná o interaktivní dílnu.

Studenti se nejdříve pomoci krátké přednášky seznámí s problematikou holocaustu a posléze je čeká vlastní práce na dané téma. Při této práci si, ve skupinkách a vlastními silami, doplní základní znalosti a to pomocí práce s historickými prameny různorodé povahy (zákony, vyhlášky, dobové fotografie, záznamy z deníků dětí a dospělých, kteří prošli holocaustem).

Studenti tak mohou sami ovlivnit jakým způsobem se s tématem holocaust seznámí a vycházet při tom z materiálů, se kterými při školní výuce přijdou jen obtížně do styku.

Chtěla bych poděkovat všem účastníkům této exkurze, protože všichni podali velmi dobré výkony při závěrečném výstupu a nikomu z nich nevadilo, že se jejich práce protáhla mimo časový rámec semináře !!!

Poděkování si jistě zaslouží i vedoucí lektorka naší dílny Mgr. Blanka Rozkošná, která byla též velmi spokojena s prací našich studentů!!

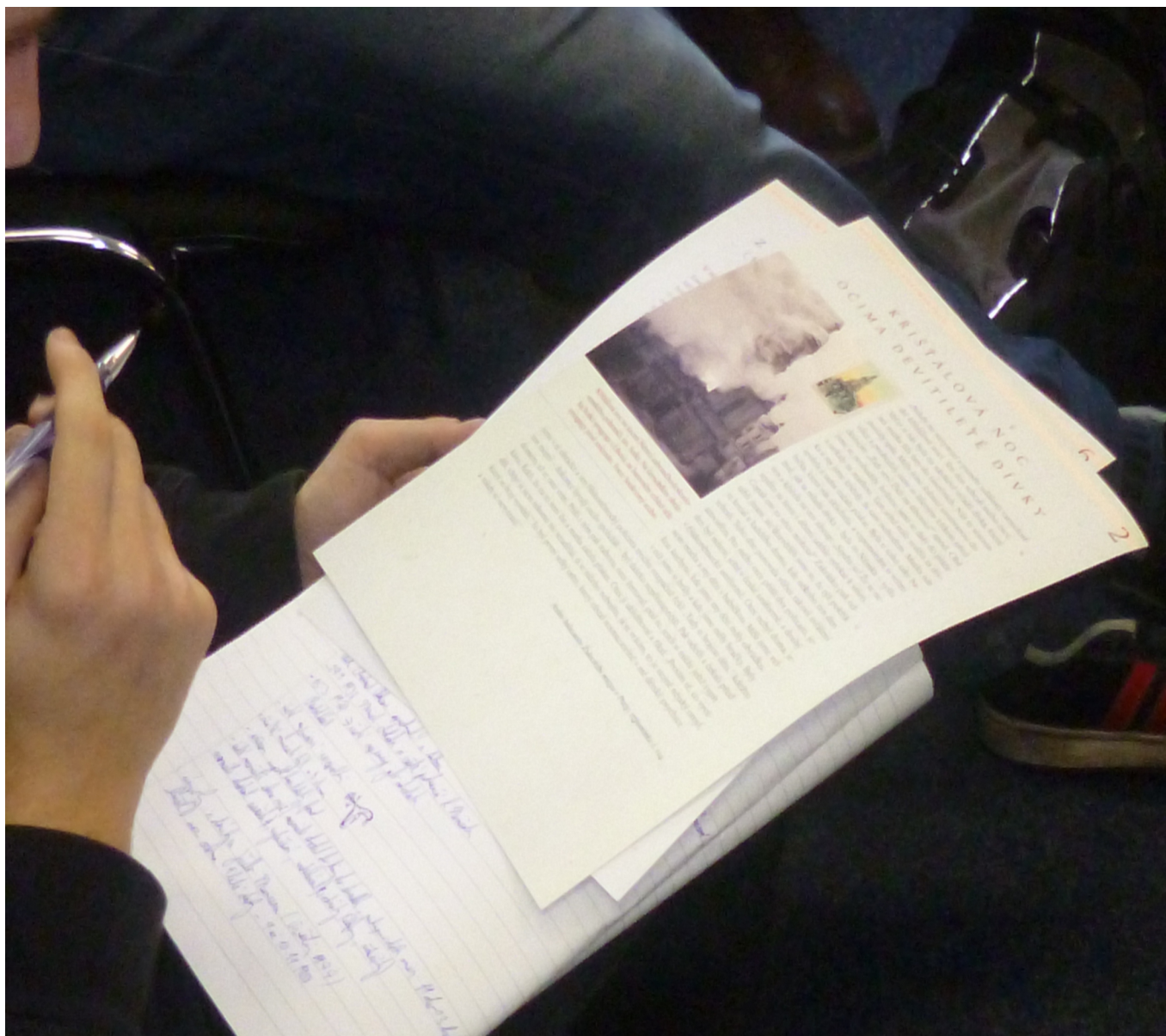
Horáková Petra, vyučující semináře z dějepisu

Studenti při práci s historickými dokumenty

Jedna z prezentujících skupinek

Ukázka jednoho z historických pramenů..“svědectví o holocaustu z pohledu dívek...”

Príspevky studentů

Židovské muzeum v Praze

Tato instituce si vytyčila za svůj cíl informovat co nejširší veřejnost o dějinách, kultuře a zvycích židovského národa. Na vytváření svých programů spolupracuje s univerzitními odborníky, ale i s autory, judaisty a historiky.

Vzdělávací a kulturní centrum najdete v Maiselově 15, nedaleko náměstí Franze Kafky. Nachází se v přímo v centru bývalého ghetta. Můžeme zde zaznamenat výhled na starou židovskou radnici a na Starý židovský hřbitov. Toto oddělení nabízí různé přednášky a programy, které vás zavedou do problematiky Židů v minulosti, ale i dnes.

Tato instituce je vybavena přednáškovými sály o kapacitě 30, 40 a 50 míst. Samozřejmě je tu i přednášející, který vám rád zodpoví jakoukoli vaši zvědavou otázku. Navíc si zde můžete vyzkoušet práci s dobovými dokumenty.

(Tereza Severová, 4.C)

HOLOCAUST V DOKUMENTECH

V rámci dějepisného semináře jsme v pondělí 2.12.2013 měli možnost navštívit oddělení pro vzdělání a kultury Židovského muzea v Praze. Čekala nás přednáška Holocaust v dokumentech, kde jsme měli možnost seznámit se s dobovými záznamy, vyhláškami, zákony..

Uvítala nás milá pani Blanka Rozkošná, které jsme popřáli k svátku, a uvedla nás do problematiky Holocaustu. Znovu jsme si ověřili, že nesnášenlivost vůči Židovské rase či náboženství není záležitostí 2.světové války. Antijudaismus a z něj pak antisemitismus se postupně vyvíjely a šířily prakticky po celém světě už od dob starověku. Nejdříve byl problém s monoteismem, který starověké státy neuznávaly. Později křesťané obviňovali židy z umučení Krista. Velkou roli ve středověku také hrála nevědomost a předsudky vůči židovskému náboženství. Židům též nejspíš nepomohlo, že byli vždy dobrými obchodníky a shromažďovali u sebe slušný nábytek, což bylo ostatním občanům také trnem v oku.

Ovšem antisemitismus, tedy nenávisť z biologického hlediska, Židů jako rasy se formovala až v 19. století s narůstajícím rasismem a nacionalismem. Známe několik případů předpojatosti společnosti, kdy nespravedlivě a často bez důkazů obviňovala židovské občany z nejrůznějších zločinů. Nejznámějším případem může být tzv. Hilsneriáda u nás či Dreyfusova aféra ve Francii. Nenávisť vůči Židům pak vygradovala s nástupem nacismu v Německu a uzákoněním antisemitismu v Norimberských zákonech ze září 1935.

Zákon o říšském občanství stanovoval, že občanem říše je pouze příslušník německé krve či krve podobného charakteru. A druhý norimberský zákon byl o ochraně německé krve a cti.

K těmto dvěma zákonům se potom postupně během 30.let a 2.světové války přidával nespočet vyhlášek, který Židy postupně vyloučil ze společenského života, zamezil jim přístup k informacím, omezoval je v jídle. Vrcholem všeho potom byla Křišťálová noc a deportace Židů do koncentračních táborů.

A právě tady začínala naše práce. Rozdělili jsme se do několika skupinek, kde každá dostala dobové materiály s různými tématy a měli jsme za úkol témata zpracovat a podělit se s nabytými informacemi se spolužáky.

Podrobně jsme rozebrali Norimberské zákony. Zjistili jsme, jak se podle rodokmenu posuzoval židovský občan. Přečetli jsme si svědectví lidí, co prožili Křišťálovou noc zblízka. Překvapily nás naprosto přesné pokyny, které měly bezpečnostní složky při deportaci Židů do koncentračních táborů. Židé měli pouze dvě hodiny na zabalení a měli předem dáno, co si smějí vzít sebou, jak naložit se zbytkem věcí, domácími mazlíčky, jak zabezpečit dům... Zajímali jsme se o koncentraci a rozdělení táborů. Sledovali jsme dopisy příbuzným prosící o pomoc i doktorské záznamy komentující nepředstavitelnou hygienickou situaci v táborech.

Myslím, že přednáška nám ukázala, jak nelidské názory a postupy mohou vládnout světu. Myslím, že předtím jsme si těžko uměli představit, jak vypadá psychické, důmyslné, připravované a legální utlačování skupiny lidí. Všechny nás překvapilo, jaká absurdní omezení Židé měli. Můžeme jen doufat, že žijeme v době, která je hrůzami 2.světové války poučena a že nikdy nebudeme muset bojovat s podobnými strašnostmi.

(Magda Pánková, 4.E)